

ΤΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ.

ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Η ΕΛΛΑΣ ΑΠΟ ΛΑΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ
ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΕΣΧΑΤΟΥ ΑΥΤΗΣ ΥΠΕΡ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΑΓΩΝΟΣ.

1453—1821 Μ. Χ.

Η ἄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔδωκε πέρασ εἰς τὴν ὑπαρξιν τοῦ βυζαντινοῦ κράτους. Μετούπολου δὲ καὶ τὰ ἀσθενῆ τῆς κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἑλληνικῆς κυριότητος ἢ ἀνεξαρτησίας λείψανα ἔμελλον νὰ ἐκλείψωσιν ἄνευ τινός θορύβου καὶ σχεδὸν ἄνευ τινός πάλης. Οἱ Ἐνετοί, οἱ Γενουαῖοι, οἱ ἰππῶται τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ἱερουσαλήμ, κύριοι τῶν νήσων καὶ τινων ἄλλων μερῶν τῆς ἠπείρου τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὄφειλον ἀλληλοδιαδόχως, μετὰ βραχεῖαν ἢ μακροτέραν ἀντίστασιν, νὰ ἐκχωρήσωσιν εἰς τοὺς νέους νικητὰς ὅ,τι αὐτοὶ οὗτοι εἶχον ἀρπάσει παρὰ τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων. Αἱ τελευταῖαι κατὰ μακρὰ διαλείμματα γενόμεναι προσπάθειαι τῆς χριστιανικῆς δύσεως, διηρημένης καὶ ἀποψυχρανθείσης περὶ τὰ κοινὰ συμφέροντα τῆς πίστεως, δὲν ἴσχυσαν οὔτε ν' ἀφαιρέσωσι παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν τὰς κατακτήσεις των, οὔτε νὰ ἀναστειλώσι τὴν ἐπέκτασιν τοῦ κράτους των εἰς τὴν ἀνατολὴν. Εἰς τέλος

